

ИСТИНА

2

0,50 €

OBSAH

*Toržestvo Pravoslavija
Торжество Православия*

- 3 Patriarcha Joan X.
- 3 Vraždenie kresťanov
- 4 Správy zo sveta
- 5 666 - znak šelmy
- 6 Zázrak
- 7 Vášne
- 8 Duša človeka
- 10 Kozmetika
- 10 Svätá Agafia/Agáta
- 11 Svätý Nikolaj japonský
- 12 Kráľu môj a Bože môj.
- 14 Srbský zápisník
- 14 Obrátení nevestky Márie
- 15 Detská stránka
- 19 Otázky a odpovede
- 20 Poučenia
- 22 Rodičia a deti
- 25 Možnosti štúdia na PBF
- 26 Krst
- 27 Posledná rozlúčka
- 28 Pravidlo pôstu
- 30 BPM Humenné
- 31 Fotogaléria BPM Humenné

Kúpou tohto časopisu podporujete pravoslávnu mládež.

Stanislav Fedič daroval 10,- Eur

Bohuznáma zo Starej Ľubovne darovala 50,- Eur

Bohuznáma z Prešova darovala 50 Eur

Ďakujeme štedrým darcom. Spasi Vás Hospodi!

ISTINA - mesačník pravoslávnej mládeže, ročník XX./2015, **Vydáva:** Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS, **IČO:** 17075947, **www.bpm.orthodox.sk**, **e-mail:** sefredaktor@istina.sk, **tel.:** 0915 779 606

Obálka: Antiochijský patriarcha Joan X. - Pozvánka BPM do Košíc

šefredaktor: Miroslav Knap, **zástupkyňa šefredaktora:** Nika Šoltýsová, **redaktori:** prot. Štefan Pružinský ml., prot. Peter Savčák, prot. Peter Soroka, jerej Miroslav Humenský, protodiakon Ján Husár, jerodiakon Alexander Haluška, čtec Marek Cicu, čtec Matúš Kostičák, čtec Ľuboš Savčák, čtec Miloš Surma, čtec Patrik Palasiewicz, čtec Daniel Omaska, Ioánn Haladej, Marcela Hvižďáková, Zuzana Sadilková, Juliána Polakovičová, Radka Baková, Silvia Knapová, Štefánia Šaková, Zuzana Petrovajová
pokladníčka: Veronika Zacková, **technickí redaktori:** neobsadené, **detská stránka:** Anička Feďová, Lenka Havajová, Ľudmila Šandalová, **redaktori pre distribúciu:** neobsadené, **korektúra:** prot. Peter Kormaník.

Vychádza 12-krát do roka. Ročný príspevok 6,00 € + poštovné 5,00 €

Vaše finančné príspevky posielajte na adresu: Redakcia ISTINY, Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS, Bayerova 8, 080 01 Prešov, prípadne na účet Istiny: 4008409298/7500.

Cirkevne schválené s blahoslavením vladyky Rastislava. Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky v súlade s učením Cirkvi. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

ISSN 1335-6739, Číslo indexu: EV 3633/09

Patriarcha Joan X. (Yazigi) je nositeľom titulu „Patriarcha Antiochie a celého východu.“ Narodil sa v roku 1955 v meste Lakatia, v Sýrii. Jeho otec, Sýrčan, bol učiteľ aranžmánu a básnik. Jeho mama bola libonónskeho pôvodu. Má troch súrodencov, z ktorých brat je metropolita a sestra je mníška. Za diakona bol vysvätený v roku 1979 a kňaza v roku 1983. Od roku 1981 prednášal liturgiku na Teologickom inštitúte sv. Jána z Damašku. Bol dekanom Teologického inštitútu Univerzity v Balamande (1988 - 1991 a 2001 - 2005). Bol igumenom monastiera Presvätej Bohorodičky v Balamande a monastiera sv. Georgia vo Wadi Al-Nadarah (Sýria). Založil školu cirkevných štúdií a podieľal sa na založení monastiera Presvätej Bohorodičky v Tartouse. V roku 1995 bol zvolený za biskupa v Akkare, kde pôsobil do roku 2008, kedy bol zvolený za metropolitu západnej a strednej Európy.

Joan X. bol 17. decembra 2012, 12. deň po smrti patriarchu Ignatia IV., neočakávane zvolený za patriarchu Antiochie a celého východu. Počas jeho kázne patriarcha sľúbil, že Antiochijská cirkev sa zapojí do dialógu na vyriešenie konfliktu na základe vzájomnej úcty. Sľúbil tiež, že patriarchát bude naďalej poskytovať pomoc pre všetky rodiny, deti a ženy, ktoré trpia v dôsledku konfliktu. Na spoluprácu s moslimskou komunitou povedal: „Moslimovia sú partnermi kresťanov, a naše vzťahy s nimi idú nad rámec spolužitia, zdieľame s nimi zodpovednosť vybudovať lepšiu budúcnosť a čeliť nebezpečenstvu“.

Vraždenie kresťanov v Sýrii

Extrémistická organizácia Islamský štát, ktorá už masovo popravila 27 egyptských kresťanov v Lýbii uniesla z dediny na severovýchode Sýrie najmenej 90 asýrskych kresťanov. Informovala o tom agentúra Reuters s odvolaním sa na Sýrske pozorovateľské centrum pre ľudské práva (SOHR) sídliace v Londýne.

Modlíme sa za mier a pokoj našich drahých bratov, ktorí sú sužovaní vojnovými konfliktami nielen na Blízkom východe, ale aj na Ukrajine.

Redakcia časopisu Istina

Chrám v Rumunsku postavený len z ľadu

Stáva sa to už tradíciou. Už niekoľko rokov Rumuni v odľahlých horách Fagaraš postavili chrám výlučne z ľadu. Podľa vzoru starého chrámu v Transylvánii, „ľadový chrám“ je okolo 14 metrov dlhý a 7 metrov

široký, postavený z ľadových kryh z jazera Balea. Jazda lanovkou do výšky 2012 m n.m. je jediný možný spôsob, ako sa tam pútnici môžu dostať. Ako aj po minulé roky, „ľadový chrám“ sa objavuje v správach a púta pozornosť mainstreamových médií (ABC, AP a US News & World Report).

Zdroj: <http://myocn.net/romanian-church-made-entirely-ice/>

Vyhlasenie synody Gréckej pravoslávnej cirkvi

Posvätná synoda Gréckej pravoslávnej cirkvi vydala vyhlásenie, v ktorom žiada duchovenstvo i členov mníškeho stavu zdržať sa vyjadrovania online a ubezpečiť, že ich správanie v kyberpriestore sa nedostane do konfliktu s požiadavkami ich vysvätenia do duchovenskej služby.

Posvätná synoda taktiež vydala pokyny týkajúce sa druhu materiálov, ktoré môžu byť zverejňované na lokálnych webových oficiálnych stránkach farností. Informácie o programe bohoslužieb, príležitosti pre charitatívnu činnosť, história farností a uverejňovanie kázni je akceptovateľné.

Online komentáre k náboženským, teologickým, politickým či kultúrnym záležitostiam je potenciálne problematické, vrátane komentárov duchovenstva na osobných sociálnych účtoch. Posvätná synoda zároveň skúmala používanie sociálnych sietí duchovenstvom a mníšstvom, poznamenajúc, že hoci je to považované za osobné právo, členom duchovenstva bolo odporúčané komunikovať ich myšlienky a stanoviská spôsobom, ktorý nebude pochybovať o ich role ako duchovných vodcov. Duchovným bolo povedané, aby boli opatrní k spôsobu verejného vyjadrovania sa tak, aby sa vyhli možnosti vysloviť „heretické stanoviská“.

Zdroj: <http://myocn.net/church-greece-issues-internet-restrictions-clergy-monks/>
<http://en.protothema.gr/holy-synod-internet-curb-on-greek-orthodox-clergy/>

Spracovala: **Silvia Knapová**

Technologické inovácie začali za posledné roky naberať rýchlosť, akú sme za celú históriu nemali príležitosť vidieť. Digitálny svet tak začína rozpínať svoje chápadlá do každého aspektu našich každodenných životov. Jeho neoddeliteľnou súčasťou sú však aj podľa odborníkov aj miniatúrne RFID čipy.

Identifikácia prostredníctvom rádiových vln (RFID) slúži predovšetkým na rozpoznávanie označených tovarov. Podľa webu wikipedia.org ide o nasledovníka klasických čiarových kódov.

“Každý RFID prvok sa skladá z antény, transceivera a transpondéra. Anténa slúži na príjem a vysielanie signálu, transceiver umožňuje komunikáciu s čítačkou a transpondér, najzložitejšia časť RFID, obsahuje samotné funkcie, ktoré má daný prvok plniť,” uvádza Wikipédia.

Čipy dokážu po úspešnej implementácii pod kožu nahradiť napríklad tradičné heslá, ponúknu autorizovaný prístup do chránených budov alebo potlačia fyzické peniaze do úplného zabudnutia. Áno, je to všetko z praktického hľadiska veľmi zaujímavé, ale taktiež i potrebné?

Veľké čipovanie v inovačnom centre Švédska

Ľuďom, ktorí pracujú v kanceláriách modernej budovy Epicenter, bol ponúknutý čip ako náhrada za klasické identifikačné doklady. S implementovaným zariadením dokážu použiť verejnú tlačiareň alebo otvoriť zabezpečené dvere, stačí len jednoducho priložiť ruku k príslušnému snímaču. Oslovených s možnosťou očípovania bolo pritom viac ako 400 zamestnancov. (Informoval web BBC). Implantáciu podkožného čipu na prsty ruky si vyskúšal i sám Rory Cellan-Jones, technologický reportér z americkej BBC *“Bola to len chvíľková bolesť – nie horšia ako injekcia – a potom mi nalepili leukoplast.”*

Čip môže niesť osobné informácie alebo komunikovať priamo s podporovanou aplikáciou v smartfóne (mobile).

Chceme pochopiť túto technológiu ešte pred tým, ako veľké korporácie a veľká vláda príde a povie, že by mal byť každý očípovaný – daňový čip, čip Google alebo Facebooku,” prezradila Hannes Sjoblad, ktorá má svoju digitálnu vizitku zabudovanú priamo v čipe. Vďaka tomu vedia iní ľudia získať jej kontaktné informácie jednoduchým priložením smartfónu k miestu, kde je RFID zariadenie umiestnené.

Horeuvedené texty sú z novín SME a internetu, my vieme, že evanjelista Ján nám zanechal odkaz v Novom Zákone. Bud' me preto ostrážiti a silni odmietnuť znak šelmy 666!

Redakcia časopisu Istina

Zdroj: www.sme.sk, <http://androidportal.zoznam.sk/2015/01/svedsko-epicenter-cipovanie-ruka-id/>

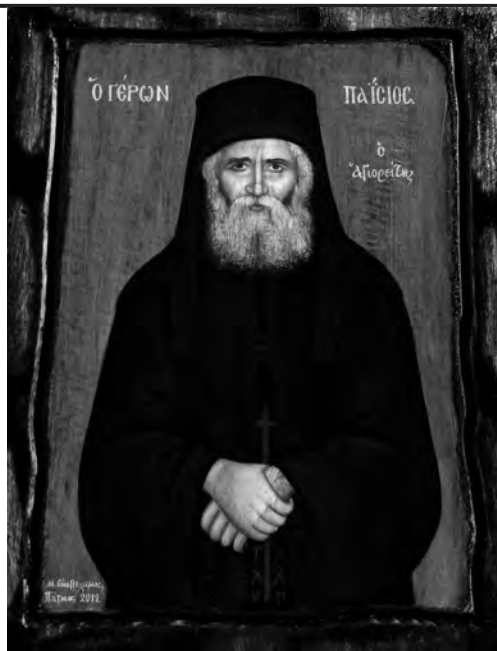

Na internetovej stránke www.pravoslavie.ru bola zverejnená výpoveď chlapca, v živote ktorého sa udial obrovský zázrak. K svätým 13. januára 2015 bol pričítaný stariec Paisij. A práve s ním je príbeh chlapca späť.

„Keď som mal dvanásť rokov, trpel som posadnutosťou. Môj život bol veľkým mučením. Počas exorcizmu som cítil obrovské muky. Vtedy sa môj duchovník rozhodol bdenie v prvú Sobotu veľkého pôstu 1995, v Suroti (ženský monastier, kde je pochovaný starec Paisij). Pred začiatkom modlitby som pocítil veľký boj. Celú noc v čase modlitby sa mi vôbec nechcelo spať. Stál som v strede chrámu a okolo mňa stali

mnišky. Bdenie sa skončilo a začal moleben. Vôbec som sa nemohol ovládať. Sestry monastiera ma odviedli pokloniť sa ostatkom svätého Arsenija. Toto je prvýkrát...ako o tom rozprávam. Zimomriavky. Nakoniec som zakričal „Paj! Paj!“ Igumena sa ma spýtala: „Paisij?“ a naklonila moju hlavu. Vtedy som sa začal zvijať a začal vrešťať. Priviedli ma na mohylu starca a tam som skríkol trikrát „SVÄTÝ!!!“ Keď som sa pokúsil utiecť, chytili ma a nasilu ma späť položili na hrob. Vtedy som uvidel starca, živého, vstávajúceho z hrobu ako keby

iba spal. Bol to skutočne on. S bradou a vo svojej riase. Všetko sa to dialo zlomok sekundy. Starec položil svoju ruku na moje čelo. Zrazu z mojich úst vyšiel čierny dym. V ten moment som sa upokojil, no mojím telom otriasla bolesť. Zaspal som a keď som sa zobudil, povedal som „Veľmi to bolí.“ 40 dní som cítil takú radosť, že som stále plakal. Možno to bolo príliš odvážne, ale stále som hovoril: „Bože môj, daj mi, aby som sa zas trápil aj celý život, nech len na sekundu znova cítim takú radosť.“

Preložil: čtec Matúš Kostičák

Vášne

na zamyslenie

Vášne sú vnútorná choroba, neduha duši, nezdravé stavy a tieto choroby nie sú Božím stvorením, ale naším dielom, ktoré majú zlý vplyv pre život a zdravie. Hriešne vášne nie sú potrebné pre život kresťana.

Svätý Maxim Vyznávateľ popisuje vášne, že je to choroba duší, ktorá sa vyznačuje nesprávnym, chybným poznávaním vecí, ako aj nesprávnym používaním a v duši takého človeka prevláda pýcha. Za vášeň sa považujú aj také chorobné javy, ako sú napr. neprimeraný a zbytočný hnev, žiarlivosť, závisť, nenávisť a pod., ktoré nie sú ovládané a vedú k závislostiam, zločinom, k strate sebaovládania a sú veľmi podstatnými príčinami pre násilné správanie sa ľudí. Veľkí starci optinskej pustovne píšú o boji s vášňami takto: zaslepené srdce nedovoľuje človeku vidieť duchovné svetlo. Oberajú nás o pokoj, za ktorý sme si sami na vine. My sami vášne nemôžeme vykoreniť, ale ani ich nemôžeme poznať bez pomoci a vôle Božej. Ďalej podľa Filoleta Sinajského je vášeň to, čo je dlhý čas vášnivo zakorenené v duši. Svätí otcovia rozoznávajú vášeň a hriech, objasňujú, že vášeň je „pohyb v duši“ a hriech je výsledkom konania tela. Keď sa vášne zakorenia v našej duši, robia veľké problémy celému nášmu životu a srdce, ktoré je ovládané vášňami, nemôže milovať. Svätí otcovia nazývajú aj vášne „klamnými túžbami“ a považujú ich za plody narušenosti duše. Koreň hriešnosti je vo vôli samotného človeka.

Vášne sú začiatkom pádu a ten pád ponoril človeka do vášni a hriechu, tým prerušil spoločenstvo s pravým Bohom. Vášne vznikajú z uspokojenia želaní tela, napr. keď človek nesprávne využíva potravu, aby dal prednosť chuti, padá do hriechu pôžitkárstva, nadmerného pitia, pijanstva a tak pomáha telesnej skazenosti. Tak človek ide ďalej v takom neprirodzenom živote a stáva sa závislým a nechce svoj vlastný vzťah s Bohom. Musíme vedieť, že človek je dvojité, z tela a duše a má dvojité vášne hovorí sv. Ján Damaský a rozdeľuje ich do dvoch skupín. Prvá skupina sú telesné vášne a patria tu: labužníctvo, prejedanie, tajné jedenie, nečistota, skazenosť, krádež, cudzoložstvo, smilstvo, vražda, fajčenie, opilstvo, hazardné hry. Druhá skupina sú duševné vášne a to zabudnutie, ľahkomyselnosť a neznalosť. Kvôli týmto trom sa zatemňuje oko duši, teda rozum a tak je duša ovládaná všetkými vášňami, akými sú: pýcha, klamstvá, hádky, klebety, drzosť, nevera, strach, samolúbosť, výsmechy, snaha páčiť sa iným za každú cenu a ďalšie. Každý vzťah k pozemským veciam a akékoľvek prilepenie sa k nim, vyvoláva pôžitok k pozemským veciam a uspokojuje ho to, škoda, že zle. Na všetky vášne existuje liek a to sú dobré cnosti, a samozrejme, treba mať silnú vieru v Boha, prosieť Ho o pomoc, veriť Mu vo všetkom, veriť len v Neho a nie vo svoje vlastné sily, pretože my sme ľudia slabí a s našimi silami by sme ďaleko nedošli. Snažme sa byť zdržanliví, láskaví, trpezliví, pokojní a neodsudzujme nikoho, ale milujme jeden druhého ako seba samého a už tu na Zemi môžeme žiť s Bohom blažený život.

Pripravil: **Ioánn Haladej**

Duša človeka

na zamyslenie

Je zaujímavé, že človek ako jediná bytosť zo stvorenia nebol stvorený iba slovom, ale Boh ho sformoval a vdýchol do neho svoj dych.

Ľudská duša je to, čím človek vníma okolitý svet a čo mu sprostredkúva poznanie sveta i seba samého. Preto Písmo hovorí, že potom, čo vdýchol Boh do Adamovho tela svoj dych (ducha), stal sa Adam ŽIVOU DUŠOU. Čo sa ľudskej duše týka, je krásne vidieť v Dávidových žalmoch, ako prikazuje svojej duši, aby sa radovala, alebo ako je zdesená, opustená, skleslá a podobne.

Ľudská duša je to niečo, čím sa ľudia navzájom poznávajú. Mnohí si ju zamieňajú so srdcom, s duchom človeka, ale ten je niečo iné. Duša človeka zahŕňa tie „komunikačné nástroje“, ktorými človek všetko vníma. Okolie, i samého seba. A to je - myseľ, city a vôľa. Príslovie - v zdravom tele zdravý duch - je nesprávne. Je to presne naopak. Zdravý duch uzdravuje dušu a pokoj v duši ovlažuje telo. A práve preto, že od momentu, ako dostaneme život, z náš život uniká, ľudia sa snažia naplňovať svoje vnútro všetkým možným, ale dokážu sa naplniť len na chvíľu, aj to len vecami telesnými či duševnými, ale aj tak nemôžu nájsť naplnenie úplné, pretože majú mŕtveho ducha. Stále z nich život uniká.

A ako vlastne funguje ľudská duša?

Ľudia, ktorí neprijali nový život v Isusa Christa, ktorí sa neznovuzrodili, a teda ich duch nie je živý, ale prázdny od života, snažne sa usilujú naplniť sa opačným smerom.

A tak im je prirodzené, že myseľ, vôľa i city sú podriadené telu.

Za dobré považuje človek len to, čo robí dobre jemu, za príjemné len to, čo lahodí jemu a za múdre len to, čo oslavuje jeho. Ich myseľ myslí na to, čo potrebuje telo a čo si žiada, ich vôľa sa rozhoduje podľa potrieb a žiadostí tela a ich city sú ovládané telesnými pôžitkami.

Kde sa zdržuje duch a duša, duchovná podstata človeka, po smrti?

Zvyčajne sa zblíži s tými, ktorí sú jej bližšie podľa ducha. V priebehu prvých dvoch dní sa duša spojuje s relatívnou slobodou, môže na Zemi navštevovať tie miesta, ktoré jej boli drahé a na tretí deň sa premiestňuje k colniciam (mytarstvám). Colnice su miesta, kde prebýva duša a usvečuje sa z hriechu.

Igumen Arsenij podľa učenia otcov hovorí: Po smrti tela duša zotročená

ohybnými vášňami stratí vôľu. Tam už nemôže učiniť žiadne rozhodnutie. Všetci predsa vieme, že tam nemôže duša už konať ani dobro, ani zlo. Prečo?

Pretože vykonať dobro alebo spáchať zlo je aktom vôle. Preto nám všetci otcovia tvrdia, že po smrti už sa človek nemôže kajať. Pokánie je totiž mocný akt. Je to akt rozhodnosti zavrhnúť zlo a prijať dobro. Lenže po smrti už žiadna rozhodnosť nie je. Človeku je odobratá svoja vôľa. Tam sa teda deje prirodzené zjednotenie s týmito duchmi vášni. Termín „vrhá sa“ do pekla ukazuje, čo sa deje s dušou.

Ako sa to robí? Nie tak, že tam ide podľa svojej vôle, že si túto cestu vyberie, ale preto, že sa podobné spojuje s podobným. Zjednocuje sa - ako voda s vodou. Vášnivá duša, duša nakazená nejakou vášňou, prirodzene, sa zjednocuje s duchmi týchto vášní. Teda - duša sa nerozhoduje pre peкло, tam už je v stave bez vlastnej vôle, ale jednoducho sa spolu zjednocuje to, čo je si vzájomne podobné. Je to úplne prirodzené zjednotenie. Prebehne - ak sa to tak dá povedať - automaticky, pretože chýba vôľa. Osoba je zbavená vôle, a preto nemôže učiniť rozhodnutie. Bez vôle nie je možné pokánie.

40. deň sa pred Bohom koná záverečná bilancia pozemského života človeka. Je to prvý súd, ktorý definitívne ukončuje celý náš pozemský život. Ak sa ukáže, že duša je zajatcom duchov zla, potom zostane s nimi. Nemôže sa im vytrhnúť. Nemá schopnosť sa rozhodnúť. Cíti, má vedomie, trpí, ale nemá už vôľu. Preto nemá možnosť sa vyslobodiť, keď prebývala v hriechu. Ale zas človek, ktorý prejde všetky colnice prebýva v kráľovstve a slávi Boha, kde sa mu pokloní a prebýva s ostatnými svätými, ktorí sú hodnými Kráľovstva nebeského. Amiň.

Pripravil: čtec Marek Cicu

Autoservis - Pneuservis

Jozef Pribocký

Šarišská 18

091 01 Stropkov

Mobil: 0905 346 372

Otvorené: pondelok - piatok

8:00 - 16:00

Kozmetika

na zamyslenie

Ako sa len deformujú dnešní moderní ľudia! Ženy si robia chemickú trvalú tak, že vlasy sú ako naškrobené. A aká je z nich vôňa! Len udusiť sa z nich môžeme. Stretnúc modernú ženu, moderne oblečenú, namaľovanú, svetsky voňavú, cítim v duši nechutenstvo. Nedávno som videl svoju starú známu. Niekedy sa podobala na anjela, ale teraz nechápem, ako sa môže takto maľovať. Povedal som jej: „Boh premúdro stvoril svet, no na tebe urobil chybu - zabudol ti domaľovať tmavé kruhy pod oči. Je to Jeho zlý odhad. Druhých On stvoril krásnymi, no u teba pochybil. Keď ty sama nerozumieš, hlúpučká, že všetkou touto kozmetikou si sa znetvorila! Je to ako zobrať byzantskú ikonu a niečo na ňu domaľovať. Tak prečo ty znečisťuješ obraz a podobu Božiu? Predstav si, že maliar namaľoval krásny obraz a človek, ktorý sa nerozumie do tohto odboru, vzal kefu a načmáral na rôznych miestach škaredé šmuhy. Ty robíš to isté. Touto kozmetikou akoby si hovorila Bohu: Hospodi, nepodarila som sa Ti, ale ja opravím nedostatky v Tvojej práci“.

Preložila: **Anna Fed'ová**

Zdroj: Kozmetika (starec Paisij Svätohorský)

Svätá mučenica Agafia/Agáta

životy svätých

Svätá mučenica Agafia vyrastala v kresťanskej zbožnosti, bola dcérou významných a bohatých rodičov na Sicílii. Počas prenasledovania pod vedením cisára Decia 249-251 správca hradu Kintian počul o bohatstve a kráse Agafie, preto poslal za ňou svojich vojakov, aby ju priviedli k súdu ako kresťanku. Katan umiestnil svätú u bohatej ženy, ktorá mala 5 dcér. Všetky sa pokúšali svätú zviest' vyzývavým oblečením, občerstvením, zábavou, nútili ju obetovať sa pohanským bohom, ale svätá nepodľahla a ignorovala všetky potešenia, prosila Boha, aby jej dal silu zniesť mučeníctvo. Pri výsluchu u Kintiana svätá mučenica neprejavovala náklonnosť u tohto cisára ani na jeho prosby, preto bola podrobená krutému výsmechu. Jej hrud' trápil železnými kliešťami a nakoniec jej odrezali prsia. Keď ju dali do väznice, zjavil sa jej apoštol Peter a vyliečil ju z jej zranení. Keď ju priviedli na ďalšie mučenia, Kintian ohromený tým, že jej prsia boli bez ujmy, rozhneval sa a začal ju znova trápiť. Počas mučenia sa strhlo zemetrasenie. Vydesení obyvatelia bežali ku Kintiano- vi a žiadali, aby prestal mučenie. Zo strachu poslal svätú späť do väzenia, kde mučeníčka dobrorečila a pokojne odovzdala svojho ducha Bohu.

Svätá mučenica Agafia, moli Boha o nas!

Pripravila: **Mariana Knapiková**

Sv. apošt. rovný Nikolaj Japonský *životy svätých*

Svetským menom sa volal Ivan Kasatkin. Narodil sa 1. augusta 1836 v dedine Bereze (Smolenská gubernia). Ako vynikajúci študent ukončil Smolenskú duchovnú semináriu a v r. 1857 bol prijatý na Sankt – Petreburgskú duchovnú akadémiu. Pri ukončení akadémie v sebe objavil Božie pozvanie hlásať pravoslávnu vieru v Japonsku. Podnikol tomu prislúchajúce kroky, aby dostal blahoslovenie. V r. 1860 Ivana postrihli za mnícha s menom Nikolaj a rukopoložili (vysvätili) na kňaza. Ešte v tom istom roku vycestoval do miesta svojej služby, do mesta Hokodate (Japonsko).

Na počiatku sa hlásanie Evanjelia v Japonsku zdalo absolútne nemožným. Svätý Nikolaj osem rokov venoval tomu, aby spoznal krajinu, národ, jazyk, mravy a obyčaje. V 1869 bolo prijaté rozhodnutie založiť v Japonsku špeciálnu Ruskú duchovnú misiu, na čele ktorej stal otec Nikolaj. V tej dobe ho povýšili do hodnosti archimandritu. V roku 1871 sa v Japonsku začalo prenasledovanie kresťanov. Keď sa v roku 1873 útlak a prenasledovanie trochu zmiernili, začal otec Nikolaj stavať chrám a následne duchovné učilište v Tokiu. O rok na to, už pri Misii v Tokiu fungovali 4 učilištia a v Hokodate 2, pre chlapcov a pre dievčatá. Misia začala pravidelne vydávať časopis a už v roku 1878 žilo v Japonsku 4115 kresťanov. Bohoslužby v chrámoch boli v ich rodnom japonskom jazyku a po japonsky sa tiež vyučovalo v učilištiach. Misia tiež vydávala duchovno – mravoučné knihy. V marci 1880 sa v Trojickom sobore Alexandro-Nevskej lavry v Sankt – Peterburgu uskutočnilo biskupské rukopoloženie archimandritu Nikolaja. Bol mu udelený titul biskup Tokijský. Svätiteľ Nikolaj ešte s väčším úsilím pokračoval vo svojej apoštolskej práci. Dokončil stavbu chrámu Voskresenija Christovho v Tokiu, pustil sa do nového prekladu bohoslužobných kníh a zostavil v japončine Pravoslávny bohoslovecký slovník.

Počas rusko – japonskej vojny v roku 1905 doľahli na svätiteľa Nikolaja i jeho pastvu ohromné pokušenia a skúšky, no on ich so ct'ou zvládol. Pomáhal ruským zajatcom, ktorí žili v ťažkých podmienkach. Za takéto zásluhy bol vladyka Nikolaj povýšený do hodnosti arcibiskupa. Po päťdesiatich rokoch pôsobenia vladyku Nikolaja v Japonsku (1911) existovalo v Japonskej pravoslávnej cirkvi 266 cirkevných obcí, 33 017 pravoslávnych veriacich, jeden arcibiskup, jeden biskup, 35 kňazov, 6 diakonov, 14 učiteľov spevu a 116 katechéto (kazateľov).

Svätiteľ Nikolaj celým svojím životom bol príkladom skutočného duchovného vodcu, ktorý bol oddaný svojej duchovnej službe.

Svätý Nikolaj v pokoji odišiel k Hospodinu 3. februára 1912, v 76. roku svojho pozemského života. 10. apríla 1970 bol arcibiskup Nikolaj (Kasatkin) kanonizovaný a pripočítaný do zástupu svätých. Japonci ho uctievali ako veľkého spravodlivého a mocného modlitebníka pred Hospodinom.

Svjatitel'u otce naš Nikólaje, molí Bóha o nás!

Preložil: **jerodiakon Alexander Haluška**

Kráľu môj a Bože môj (7. časť)

Sväté Písmo

Siedmym veršom pokračuje Dávidovo vyznanie Božej svätosti a spravodlivosti Božieho súdu. Podľa Dávida nemôže Boží súd dopadnúť inak ako spravodlivo, t.j. spravodlivý človek sa bude radowať, no hriešnik bude zahubený a jeho cesta zanikne (Ž 1, 6).

5, 7 – ПОГЪБѢШИИ ВСѦ
ГЛАГОЛЮЩИИ ЛЖЪ: МУЖА
КРОВОЕИ И ЛЬСТІВІА ГНѦШАЕЩІА
ГДЬ. – **Zahubiš všetkých,**

ktorí hovoria lož; muža krvi
a ľstivého sa hnusi Hospodin

– Prorok Dávid týmito slovami vyznáva, že Boh vďaka svojej svätosti a spravodlivosti neponechá bezbožníkov bez trestu, zahubí všetkých klamárov, falošných, ľstivých, zákerných, poškrvnených a tých, čo konajú nespravodlivé skutky. No obzvlášť sa hnusi krvilačných, zákerných a falošných ľudí, odvracia sa od nich. Všetkými takými tu v historickom význame prorok nazval spojencov Absolóna, v prorockom význame hovorí o všetkých nepriateľoch Cirkvi, ktorí v rozličnej dobe povstávajú proti nej.

„Zahubiš všetkých“ – Podľa svätého Jána Zlatoústeho, byť v Božej nepriazni, nenávisti (v. 6) je ohromný trest pre človeka, no tu Dávid hovorí, že Boh zahubí všetkých, ktorí hovoria lož. To prvé (o nenávisti) povedal pre tých, ktorí sú ešte schopní vidieť svoje zlé konanie, uvedomiť si ho po napomenutí a s Božou pomocou sa napraviť. No mnohí sú už tak zakorenení v zle, hriechu, že nie sú schopní uvedomiť si svoje konanie. Práve kvôli nim prorok pridal aj tieto strašné slová o záhube hriešnikov. Toto je to posledné, čo Boh môže pre nekajúcného hriešnika urobiť – pripomenúť mu jeho strašný koniec. Ak ani toto nepochopí a nenapraví sa, záhuba bude nezvratná. Všimnúť si preto treba aj to, že v prvom prípade prorok použil minulý čas (znenávidel si všetkých, v. 6) a tu použil budúci čas (zahubiš všetkých), teda naplnenie jeho slov je podmienené tým, keď nastane náprava.

Niet hriechu, proti ktorému by Svätý Duch vyslovil taký krutý výrok ako proti ľži a klamstvu. Inde hovorí: „*Ohavnosťou pred Hospodinom sú ľživé ústa, no tí, ktorí hovoria pravdu, sú Mu milí*“ (Pr 12, 22). Boh stavia skryté hriechy duše na rovnakú úroveň ako hriechy, ktoré sú viditeľné, čo potvrdzuje slovami: „Muža krvi a ľsti sa hnusí Hospodin“ – čím prorok poukazuje, že Hospodin rovnako nenávidí (hnusí sa Mu) lož aj vraždu. Svätý apoštol Ján tiež postavil nenávisť a vraždu na jednu úroveň a hovorí: „*Kto nenávidí svojho brata, je vrah*“ (1Jn 3, 15). Boh ako svätý sa nemôže nehnusiť každého hriechu a protizákonnosti: „*Ohavnosť je pre Neho aj jedna poškvrnená myšlienka*“ (Pr 15, 16). Hriech v človeku hlboko zapustil svoje korene. Preto je potrebné veľmi mnoho sa namáhať a usilovať sa v boji proti hriechom, ktoré poškvrňujú naše duše, je potrebné mnoho pretrpieť, preliať veľa slz, vytrpieť prenasledovania nespravodlivých a duchom zlých ľudí, je potrebné mnoho sa postiť, modliť, aby sme hriech vyhnali zo srdca, lebo hriech je plodom našej k zlu náklonenej vôle.

„**Muža krvi a ľstivého**“ – V historickom význame tu Dávid označil svojho syna Absolóna, ktorý kvôli štátnemu prevratu neváhal vraždiť a ľstami sa votrieť do priazne národa; v mravnom kontexte sa tu hovorí o najhoršom type hriešnika – zákernom vrahovi, t.j. človeku, ktorý ľstou zahubí najprv dušu človeka a potom mu vezme aj jeho život, čím mu zmariť možnosť návratu – pokánia. Teda hovorí o človeku naklonenom k vraždeniu, chytráckom, zákernom, ľstivom, ktorý má na jazyku jedno a v duši druhé, ktorý sa javí ako skromný, no v skutočnosti je ako vlk, nič horšie už byť nemôže. Pred nepriateľom viditeľným nie je namáhavé byť ostrážitým, no ten, kto skrýva svoju zlobu a koná ju, ten je ťažko polapiteľný a tak môže vykonať mnoho zlého. Lož je zhubná a kto ohovára, dráždi Stvoriteľa. Chráňme sa preto týchto zlých vlastností – ľži, ľsti a nenávisti. Veľmi rýchlo nás totiž môžu zahubiť.

Pripravil: **protodiakon Ján Husár**

Použitá literatúra:

АФАНАСИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Творения в четырех томах. Том 4. Москва : Спасо-Преображенский Валаамский монастырь 1994.

ФЕОДОРИТ КИРСКИЙ, бл.: Изъяснение псалмов. Москва 2004. ISBN 5-94625-081-7.

ИОАНН ЗЛАТОУСТ, св.: Творения. Том 5. Свято-Успенская Почаевская Лавра 2005.

ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Беседы на псалмы. Московское Подворье Свято-Троицкой Сергиевой Лавры, 2000.

ПСАЛТИРЬ в святоотеческом изъяснении. Свято-Успенская Почаевская Лавра 1998. ISBN 5-86868-103-7.

РАЗУМОВСКИЙ, Г.: Объяснение священной Книги псалмов. Москва 2006. ISBN 5-7429-0120-8.

Толковая Псалтирь с подстрочным комментарием и краткой историей. Москва 2006.

ЗИГАБЕН, Е.: Толковая Псалтирь. Ясеново 2000. ISBN 5-7877-0023-6.

Srbský zápisník, Obrácení nevěstky Márie

Kniha **Srbský zápisník** - Srbsko je krajina, v ktorej sa nachádzajú stovky starobylých monastierov (kláštorov), ktoré stavali a vyzdobyvali najväčší majstri Byzancie. Architektúrou a ikonopisom sa podobajú na svätyne, aké sú napríklad na Svätej Hore Athos v Grécku. Kniha je na Slovensku jediným cestopisom troch študentov teológie, ktorí v rokoch 1998-1999 navštevujú tieto monastieri a opisujú svoje duchovné aj úsmevné zážitky z tohto pobytu. Zároveň sa stali aj očitými svedkami bombardovania Juhoslávie v roku 1999, čomu sa v knihe taktiež venujú.

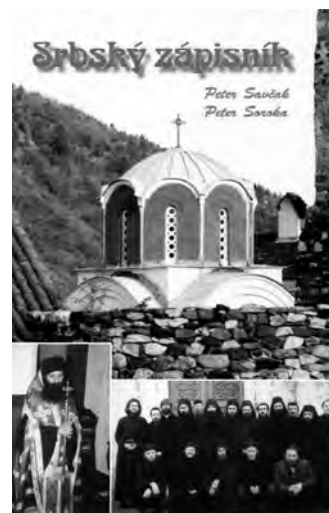
Autori: **Peter Savčák, Peter Soroka**

Počet strán: 68

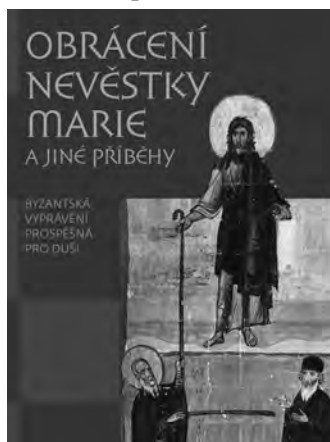
Rozmery: 148 x 210 mm

Cena: **3,99 € s DPH**

Obchod: **www.duchovne-knihy.sk**

Kniha **Obrácení nevěstky Márie a jiné příběhy** - vyprávění prospěšná pro duši vznikla na sklonku antiky společně s výroky (apofthegmaty) jako folklor poustevníků a mnišských komunit ve východní, řecky mluvící části římského impéria. Jejich cílem bylo motivovat a povzbudit začínající askety na jejich cestě odříkání a boje s vášněmi a pokušeními. Předkládaná antologie podává výběr ze čtyř sbírek vyprávění vzniklých od poloviny 6. do poloviny 10. století (Daniel ze Sketis, Ioannes Moschos, Anastasios Sinajský a Paulos z Monembasie). Příběhy reprezentují pozdní podobu žánru, který pomalu překročil hranice pouště, a aniž by se zcela odpoutal od mnišského prostředí, přiblížil se svým charakterem a tematikou publiku světskému.

Autor: **Markéta Kulhánková**

Počet strán: 184

Vázba: pevná vazba

Jazyk: český jazyk

Rozmery: 145 x 205 mm

ISBN: 978-80-7465-094-9

Vydavatelství: Nakladatelství Pavel

Mervart, 2013

Edícia: Pro Oriente

Cena: **7,20 € s DPH**

Obchod: **www.duchovne-knihy.sk**

Detská stránka

súťaž

Milé deti, v tomto čísle Istiny sme si pre Vás pripravili zopár úloh. Veríme, že sa niečo nové naučíte. Úlohy nám zašlite, prosíme, do redakcie Istiny najneskôr do 31. 03. 2015. Vyžrebovaný výherca bude odmenený. Prajeme Vám veľa úspechov!

1. Prepíšte básničku od Ľudmily Šandalovej písanými písmenkami:

Perša spovid'

Či ňa bolíť ručeňka
abo ťažka chvílynka,
požaluju - rozpovim
na dušički što je mi.

Či mi smutno,
či otupno,
či ňa dnyčok poraduje,
isto mamka pociluje.

Či sja ťišu do školý,
dašto ne je po voli,
pospominam sobi večur,
što na zavtra v chram ponesu.

A v ned'íl'u rano
mam porýchtovano.
Žal' i radost' každu
do zajdočký zvjažu,

Isuskovi vkažu
a na prestol položu
moju žertvu nemnohu.

Ďakuju Ťi, Bože svjatýj,
že dnes môžu pryjimaty
z Tvojich dariv v blahodaťi!

2. Zakrúžkujte s čím súhlasíte:

Pôst je dôležitý.

Modlitbu človek nepotrebuje.

Veľký pôst trvá 90 dní.

Na sviatok Sritenija sa posväcujú sviečky.

Prví ľudia sa volali Abrahám a Sára.

Archu postavil Noe spolu so svojimi synmi.

Máme 10 Božích prikázaní.

Prikázania dostal od Boha Izaiáš.

Pod krížom stál sv. apoštol Ján.

V jame s levmi bol Daniel.

Prvý mučeník za Christa sa volal Peter.

3. Vymaľujte obrázok „Troch svätiteľov“:

4. Koľko metrov musia deti prejsť k svätcovi?

$$5+3-4-2+6-5+1+1-3=$$

$$9-4-2+1+2+1-3-3=$$

$$10-5-5+2+1-2+8-6+3+3-8+5=$$

$$1+1+2+4+1-9+5+3+2=$$

$$3+4-5+1-2+1+3+5+8-1+3+5=$$

Prípravili: Anička Fed'ová a Lenka Havajová
ИСТИНА

Otázky a odpovede

Otázka: „Sláva Isusu Christu! Kedy vzniklo vyobrazenie trojkríža, ako ho dnes používa pravoslávie? Čím všetkým sa líši normálny kríž od trojkríža? Čo máme vyrozumiť navyše z trojkríža oproti klasickému krížu? Prečo sa pravoslávie drží symbolu trojkríža? Aký vzťah má pravoslávie k dvojkrížu vyobrazenému na Slovenskom štátnom znaku? Vo vyobrazení sôch Cyrila a Metoda sa používajú všetky tri typy krížov, ktoré sú správne a prečo? Aký význam majú mať jednotlivé vyobrazenia krížov (jedno, dvoj, troj) v živote pravoslávneho kresťana? Vopred pekne ďakujem za odpovede.“

Odpoveď: „Vyobrazenie trojramenného kríža je inšpirované presne takým tvarom kríža, na akom bol ukrižovaný Isus Christos. Horné rameno predstavuje nadpis, ktorý na kríž umiestnil Pilát: „Isus Nazaretský, Kráľ židovský“. Na strednom ramene mal Isus Christos pribité ruky a spodné rameno predstavuje podnožku, o ktorú boli pribité a opreté nohy. Pôvod trojramenného kríža je teda v Christovom kríži na samotnom počiatku kresťanstva. Takéto zobrazenie kríža je najplnšie, pretože najviac zodpovedá historickej udalosti Christovho ukrižovania a má v sebe ukrytý aj duchovný odkaz. Šikmý tvar spodného ramena poukazuje na to, ktorý zbojník, ukrižovaný vedľa Christa, učinil pokánie a získal tak spásu svojej duše. Toto rameno ukazuje smerom hore po Christovej pravici, pretože pravá strana je v biblickom jazyku symbolom spásy a zbojník ukrižovaný po Christovej pravici bol vzatý do raja. Tento zbojník je pre nás príkladom, ako urobiť pokánie a získať spásu. Po Christovej ľavici ukazuje spodné rameno smerom dole, pretože ľavica je v biblickom jazyku symbolom zatratenia a zbojník ukrižovaný po Christovej ľavici sa nekajal, rúhal sa a tak odsúdil svoju dušu na večné mučenie. K dvojkrížu vyobrazenému na Slovenskom štátnom znaku má Pravoslávna cirkev úctivý vzťah najmä preto, že je to kríž, ktorého pôvod údajne siaha do najstarších kresťanských dejín nášho národa. Čo sa týka sôch, tie považuje Pravoslávna cirkev už nie za cirkevnú záležitosť, ale za oblasť bežného umenia, o ktorom sa už musia vyjadrovať samotní umelci, prečo používajú také kríže, aké používajú. Pravoslávna cirkev vedie veriacich k tomu, aby sa s úctou správali ku každému vyobrazeniu kríža, či už je to jeho najplnšie vyobrazenie (trojramenný kríž), alebo nejaké iné, zjednodušené.“

S láskou v Christu **prot. Štefan Pružinský, ml.**

Poučenia kresťana

Nikdy neurážaj ľudí

Je veľmi nebezpečné uraziť ktoréhokoľvek človeka slovom alebo skutkom. Je to ťažký hriech. Keď urážame človeka, urážame Boha, ktorý človeka miluje. Nebýva urážka človeka bez urážky Boha. Kto zhreší proti človeku, zhreší aj proti Bohu. Ako vidíš, je to ťažké. Preto len čo uraziš človeka, svojho blížneho, hneď sa s ním zmier, ospravedlni sa mu, s pokorou popros o odpustenie a nebudeš súdený spravodlivým Božím súdom.

O úprimnom vzťahu

Ku každému človeku sa správaj čestne a tak, ako sa správaš sám k sebe. Nech tvoj výraz tváre ukazuje tvoje pravé vnútro. To, čo hovoríš, čo je v твоjich ústach, nech bude aj v tvojom srdci. Lešť a zákernosť patria k zlým ľuďom, lebo v ich srdciach žije diabol a ten ich učí, aby nás očarili. Chráň sa toho, aby si sa k svojim blíznym správal ľstivo a zákerne a nenechaj vo svojom srdci miesto pre diabla, aby ťa neovládol a aby si sa nestal jeho zajatcom.

O skúmaní záležitosti druhých ľudí

Chráň sa skúmať záležitosti druhých ľudí, pretože takéto skúmanie dáva podnet k ohováraniu, odsudzovaniu a iným ťažkým hriechom. Prečo sa máš starať do záležitosti druhých? Poznávaj a skúmaj najprv sám seba, spomeň si na svoje staré hriechy a s pokáním a skrúšeným srdcom sa modlí za odpustenie. Nestaraj sa o to, čo robia iní. Radšej sa častejšie zahľad' do svojho srdca a skúmaj, čo zlé sa v ňom nachádza a ako to zlo odstrániť. Naše srdce nikdy nebudeme môcť preskúmať úplne, ale presne vieme, aké všelijaké zlo sa v ňom skrýva. Pre teba bude skúmanie dobré, lebo zo skúmania sa rodí pokora, strach a starosť o seba samého, modlitba k Bohu. Skúmanie a odsudzovanie cudzích hriechov je cesta k nezákonnosti. Bohu a ľuďom nie je príjemná tvoja zvedavosť, preto sa jej chráň.

Neohováraj a neosočuj

Keď uvidíš alebo počuješ niekoho, že hreší, chráň sa toho, aby si ho ohováral. Povieš o jeho hriechu jednému človeku, ten povie druhému, ten zasa tretiemu, štvrtému a potom to budú vedieť všetci, budú ho osočovať, ohovárať a to je veľmi zlé. Ty budeš hlavným vinníkom, lebo si zverejnil hriech svojho brata. Ohovárači sa podobajú malomocným, ktorí svojím zlým pachom nakazia druhých. Pripomínajú mor, ktorý prenáša nákazu z miesta na miesto a ničí druhých.

Chráň sa ohovárať svojho blížneho, lebo ťažko zhrešíš a dáš aj iným príčinu k hriechu. Neodsudzuj blížneho, lebo on stojí pred Bohom a padá, lebo ty sám si hriešnikom. Nesmieme ohovárať a odsudzovať nikoho tým viac, že sami sme hriešni. Súdiť ľudí môže iba Kristus. On môže súdiť, lebo mu to prikázal Jeho Otec a bude súdiť živých i mŕtvych a pred Ním budeš stáť aj ty. Chráň sa zastupovať Christa, lebo je veľmi ťažké súdiť ľudí, ktorí sa nám podobajú. Chráň

sa, aby si neprišiel na súd s týmto ťažkým hriechom a nebol spravodlivo odsúdený na večné mučenie.

Svoje oči nasmeruj na seba samého, hodnot svoje správanie, obviňuj sa, odhaľuj pred Bohom svoje hriechy – to si od teba vyžaduje pokánie. Odhaľuj a obviňuj sa pred Bohom a pros u Neho milosť ako mýtnik a budeš ospravedlnený. Počúvaj, čo hovorí Hospodin tomu, kto odsudzuje blížneho: „A prečo vidíš smietku v oku svojho brata a brvno vo vlastnom oku nepozoruješ? Alebo ako môžeš povedať svojmu bratovi: Dovoľ, vyberiem ti smietku z tvojho oka, keď, hľa, brvno je v tvojom vlastnom oku? Pokrytec, najprv vytiahni brvno zo svojho oka a potom prehliadneš, aby si mohol bratovi vybrať smietku z oka“ (Mt 7, 3-5). Uvidíš, že pokrytci sú ľživí kresťania, ktorí odsudzujú iných a svoje hriechy si nepriznávajú, hoci navonok sa zdajú byť svätí.

O podriadení sa svedomiu

Nerob to, čo ti zakazuje tvoje svedomie. Lebo to čo ti zakazuje svedomie, to zakazuje aj Boží Zákon. Dobré svedomie je v súlade s Božím Zákom, ktorý hovorí: nezabíjaj, nekradni... To isté počuješ aj od svojho svedomia, ktoré ti hovorí to isté. Preto chráň sa robiť to, čo ti zakazuje svedomie, lebo keď zradíš svedomie, zraníš svoju dušu.

V kom hľadať spásu?

Svoju spásu nehľadaj v nikom inom, len v Isusovi Christovi, Spasiteľovi sveta. Keď skutočne veríš, že za teba trpel a zomrel a že On je tvoj Spasiteľ, tak ho miluj celým svojím srdcom, počúvaj Ho, rob podľa Jeho vôle a nádej spásy hľadaj len v Ňom. Ako kresťania máme konať dobré veci, ale o spásu prosme iba Christa, lebo len u Neho sa jej dočkáme.

V hriechoch nezúfaj, ale v pokání sa obracaj k milosti Božej

Akékoľvek hriechy by si po krste spáchal, nezúfaj. Keď si v stave skutočného pokánia, nezúfaj, ale očakávaj Božiu milosť. Akékoľvek hriechy by si spáchal a akokoľvek by ich bolo veľa, Boh má milosti o to viac, aká je Jeho veľkosť. Aká je Jeho veľkosť, taká veľká je Jeho milosť. V budúcnosti sa však chráň toho, aby si hriech páchal znovu. Keď sa v niečom previniš ako človek, keď zhrešíš, nezúfaj, ale hneď priznaj svoj hriech pred milosrdnými Božími očami a pros o milosrdenstvo ako mýtnik: „Bože, buď milosrdný ku mne, hriešnemu“ a tvoj hriech ti bude odpustený.

Poučenia vladyku Tichona, biskupa voronežského a jeleckého.

Preložila: Elena Tišková

Potraty sú strašným hriechom. Jeden lekár so sestričkou zabili kedysi dvesto päťdesiat embryí. Tu máš pred sebou mačiatka a ľutuješ ich! Ku mne prichádzali mačky, vrhli malé mačiatka a ja som si ich nechal, kým nevyrastú, šesť - sedem mesiacov. Potom som ich posielal do monastierov.

Deti, ktoré zomrú malé, idú priamo do raja ako anjeličkovia. A keď neskôr zomrú ich rodičia, títo anjeličkovia ich vítajú so zapálenými sviecami. Rodičia majú duchovnú odmenu za týchto anjeličkov – svoje deti. Keď však dieťa vyrastie a nenastúpi na správnu cestu, vtedy aj rodičia utrpia škodu.

Rodičia, ktorých deti zaostávajú trochu vo vývoji, sa nesmú kvôli nim zarmucovať, pretože sú zachránené. Dokonca by sa mali tešiť, pretože ich deti bez zvláštnych zápasov získali raj. Čo iné môžu chcieť rodičia, ako mať dieťa, ktoré má zabezpečený raj? Ak túto záležitosť prijímajú takto duchovne, majú z toho úžitok a dostanú duchovnú odmenu.

Malé deti sa podobajú na anjeličkov. Keď začínajú dospievať – a objavujú sa prvky telesnej rozkoše – stávajú sa malými šelmami.

Keď má kňaz mnoho duchovných detí a medzi nimi sú niektorí, ktorí sa odlišujú svojou zbožnosťou, vtedy sa musí viac venovať zbožným deťom, lebo oni potom pomôžu aj ostatným, keď príde čas.

Je lepšie, aby všetci členovia rodiny mali jedného duchovníka, ktorý by bol znalcom ich problémov a mohol tak poskytnúť primerané usmernenie pre každého.

Keď si matka ponechá svoje rodné meno, je to počiatok rozbitia kresťanskej rodiny a počiatok vzbury. Vytráca sa princíp, ktorý uložil Boh rodine a začína sa zamotaná situácia. Jedno dieťa prijíma meno matky, iné meno otca.

Deti musia dávať veľmi veľký pozor na prechovávanie úcty voči rodičom. Keď deti odvrávajú a nepreukazujú úctu, stávajú sa príjemcami démonických vplyvov a energií i príčinou toho, že od nich odíde blahodať.

Keď sa deti zle správajú, je prednejšie ich napomenúť ráno, keď majú pred sebou celý deň a vychutnávajú zážitky. Keď ich napomínate večer, mnohokrát sa múti ich rozum a môžu zrealizovať škaredé činy.

Rodičia musia venovať svojim deťom oveľa viac času, a to dokonca aj na úkor svojho štúdia a často i na úkor svojej práce.

Otec a matka budú zodpovední za to, ak nedohliadnu na svoje deti a ak sa nepostarajú o ich budúcnosť. Keď otec i matka pracujú, sporia peniaze a odkladajú ich, aby vybudovali dom pre svoju dcéru alebo aby pomohli pri štúdiách svojmu synovi, to nielenže nie je hriech, ale sú povinní takto konať, pretože tí rodičia, ktorí sa nestarajú a nedbajú o svoje deti, nie sú správnymi rodičmi a budú sa za ne zodpovedať. Hriechom je, ak niekto sporí peniaze kvôli mamonárstvu, kvôli nedostatku dôvery v Božiu starostlivosť alebo pre sebecké účely.

Zabezpečenie deti ich rodičmi je nevyhnutné. Samozrejme, keď niektoré deti nenájdu pomoc u svojich rodičov, majú právo na Božiu pomoc a dostanú ju. Takíto rodičia však budú odsúdení za to, že ponechali svoje deti bez toho, aby sa o ne postarali.

Rodičia by mali žiť po kresťansky a mali by dávať pozor na svoje správanie, pretože ich deti od mala, keď ešte nerozprávajú, začínajú ako počítač zapisovať všetko, čo vidia a počujú vo svojom dome. A keď neustále vidia svojho otca a matku hádať sa, biť sa, hrešiť jeden druhého, hovoriť škaredé slová, malé deti ako prázdne kazety to všetko zapisujú a keď dovŕšia určitý vek, bez toho, aby to chceli – keďže zdedili od svojich rodičov všetky zlomyseľné situácie – začínajú sa aj oni hádať a hrešiť tými istými nadávkami, ktoré počuli od svojich rodičov. Takto „dedia“ všetky zlomyseľné situácie a keď neskôr pochopia svoj omyl, bude potrebná krv, aby to zo seba vykorenili.

Najväčšou pomocou a najlepším dedičstvom, ktoré môžu rodičia odovzdať svojim deťom, je to, aby ich od mala učili svojej prirodzenej добрote. Nie je potrebné vynaložiť osobitnú snahu, lebo „kazety“ malých detí sú prázdne, nemajú dobrý či zlý obsah. Postupne sa však zaplňajú tým, čo deti vidia a počujú v najbližšom okolí, t.j. u svojich rodičov. Ak malé dieťa vidí, že medzi jeho rodičmi je láska, že sa zhovárajú úctivo, sú rozumní, radostní, pokorne

БЦЕ ДВО, РАДЫСА, БЛГОДАТНАА МРІЕ, ГДЬ СЪ
ТОБОЮ: БЛГОСЛОВЕНА ТЫ ВЪ ЖЕНАХЪ, Н БЛГОСЛОВЕНЪ
ПЛОДЪ ЧРЕВА ТВОЕГѠ, ГАКѠ СПСА РОДИЛА ЕСИ ДУШЪ
НАШИХЪ.

sa modlia, atď., vtedy ako cez „indigo“ prenáša toto všetko do svojej duše, ktorá sa zaplňa dobrým obsahom rodičov.

Veľa rodičov si myslí, že veľmi miluje svoje deti, avšak svojím spôsobom ich ničí, žiaľ, bez toho, aby si sami uvedomovali, akú škodu im robia. Napríklad matka preukazuje svojmu dieťaťu nadmernú telesnú lásku, keď ho má vo svojom náručí a hovorí mu: „Aké dobré dieťa mám,“ alebo ho pobožká a povie mu: „Mám najlepšie dieťa na svete atď.“ Malé dieťa tak získava bez svojho vedomia veľmi skoro (vo veku, keď si to ešte nemôže uvedomiť a čeliť tomu) vysokú mienku o sebe, teda, že je dobré a, prirodzene, necíti nedostatok prítomnosti moci dobrotivého Boha, ani sa neučí získavať ju. Tak sa v duši dieťaťa vytvára „mramorová“ sebadôvera, ktorú si väčšina ľudí nesie so sebou až do hrobu, pretože sa jej nevedia zbaviť.

Najväčším zlom je to, že prvými, ktorí prijímajú zlé pôsobenia tejto namyslenosti, sú rodičia, pretože ako budú deti počúvať svojich rodičov, keď sú presvedčené, že sú dobré a že sami všetko vedia?

Preto aj rodičia musia dávať veľký pozor na svoj duchovný život, pretože nenesú zodpovednosť len za seba, ale aj za svoje deti. Iste aj oni majú poľahčujúcu okolnosť, že aj sami všetko toto „zdedili“ od svojich rodičov. Avšak neospravedlňuje ich, že od chvíle, kedy si to uvedomili, neusilovali sa to zavrhnúť.

To isté sa deje aj s deťmi. Áno, „dedia“ niečo, pretože vtedy nemohli konať inak. Nesmú však kvôli tomu odsudzovať svojich rodičov, lebo majú slobodnú vôľu a ak chcú a nemilujú to, čo „zdedili“, môžu to zavrhnúť.

Podľa môjho názoru väčšiu pochvalu si zaslúži ten, kto nechtiac „zdedil“ zlo, ale zápasí a odmieta ho, ako ten, kto od mala od svojich rodičov zdedil dobro a nebolo potrebné, aby sa sám usiloval o jeho dosiahnutie. Lebo jeden našiel všetko hotové a „ustlaté“, zatiaľ, čo druhý sa musel usilovať o to, aby si to pripravil. Boží súd bude veľmi prihliadať na to, či napríklad dieťa malo otca zlodeja, naučilo sa krahnúť, stalo sa zlodejom, nemá dobrý úmysel a prijme „dedičstvo“ svojho otca. Toto dieťa bude Boh súdiť zhovievavo, pretože bude vidieť, že toto rozhodnutie získalo ako „dedičstvo“ od svojich rodičov, keď bolo ešte malé a nedokázalo rozlíšiť dobro od zla.

Pripravila: **Zuzana Sadilková**

Zdroj: Jeromonach Christodoulos Svätohorský, Starec Paisij, Prešov 1999.

PBFB ako druhá najlepšia fakulta
svojho druhu na Slovensku za rok 2014

PBFB ponúka možnosť získavať vedomosti a
najnovšie poznatky zo širokého spektra
teologických, filozofických, pedagogických,
psychologických, sociálnych a sociologic-
kých vedeckých odborov.

Jediny inštitút gréckeho jazyka
na Slovensku.

PBFB vytvára ponuku špecializačných kurzov
pre najlepší študentov.

Dalšie vzdelávanie v rámci praktických
aktivít na PBFB
(EUM - Spoločnosť
Nefarmaka škola dobrovoľníkov Smilc
Správny zbor PBFB PU)

PBFB je členom najrenomovanejšej
svetovej organizácie,
ktorá určuje smerovanie a trendy sociálnej
práce na celom svete.

Vníma a výskum na vysokej úrovni
(sociálne-psychologické
a patricko-filozofické laboratórium)

Pravoslávna bohoslovecká
fakulta Prešovskej univerzity
v Prešove

Masarykova 15, 080 01 Prešov

tel. +421 51 77724729; 7723216

+421 905 572 879

e-mail: pbfb@unipo.sk

ПРАВОСЛАВНА
БОГОСЛОВЕЦКА ФАКУЛТА
Prešovskej univerzity
v Prešove

ПРАВОСЛАВНЫЙ
БОГОСЛОВИЧЕСКИЙ ФАКУЛЬТЕТ

...skutočne viac ako
vzdelanie

www.unipo.sk/pravoslavna-bohoslovecka-fakulta
www.fakulta.unipo.sk / www.pravoslavnafakulta.unipo.sk
Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v
Prešove

MOŽNOSTI ŠTÚDIA NA PRAVOSLÁVNEJ BOHOSLOVECKEJ FAKULTE PU V PREŠOVE PRE AK. ROK 2015/2016

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove
Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove
Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

študijný program:
Preventívna sociálna práca
v študijnom odbore
3.1.14 SOCIÁLNA PRÁCA
bakalársky, magisterský a doktorandský študijný program
forma štúdia: denná

Absolventi študijného programu sa
vytvárajú ako špecialisti v oblasti
výkonných preventívnych aktivít na orga-
noch verejnej správy ako aj v speciá-
lizovaných zariadeniach zriaďovaných
nezávislými sociálnymi veci, spravodlivos-
ti, vnútornej správy, školstva a zdra-
vovania.

Preventívna sociálna práca predstavuje
jeden z najprogressívnejších študijných
programov v rámci študijného odboru
3.1.14 Sociálna práca, pretože najviac
odráža potreby spoločenskej práce.

študijný program:
Pravoslávna teológia
v študijnom odbore
2.1.15 PRAVOSLÁVNÁ TEOLOGIA
magisterský a doktorandský študijný program
forma štúdia: denná a externá

Absolventi študijného programu sa upla-
nia ako kňazi Pravoslávnej cirkvi, kateche-
ti, ošetrovatelia, pracovníci, administratívni
pracovníci (na všetkých stupňoch cirkevné-
nej, vzdelávacej a výchovnej práce), v ob-
lastiach, kde sa vyžaduje tvorivý prístup a
schopnosť organizácie, výchovnej a vý-
skumnej práce, ako koordinatori sociálnej
a charitatívnej starostlivosti o postihnutých
občanov v rôznych kľúčových úradoch a
institúciách, miestnych orgánoch doma i v
zahraníčí, v armáde SR ako vojenski dlu-
čovníci.

Termín podania prihlášky do 30.4.2015.
2. termín do 15.8.2015

Podmienky prijatia

1. stupeň štúdia (Bc.): Uchádzači budú
príjmaní na základe výsledkov dosiahnu-
tých na strednej škole.

2. stupeň štúdia (Mgr.): Uchádzači, ktorí
majú ukončenú bakalársku štúdiu budú na
magisterské štúdium prijímaní na základe
výsledkov, ktoré dosiahli v bakalárskom
stupeň štúdia a na základe výsledkov štátnej
bakalárskej skúšky.

Uchádzači z iných fakúlt dostávajú zlyhanie
o vykonaní štátnej skúšky a súprave na 1. a 3.
ročník štúdia potrebných príslušných fakul-
ty a potvrzení kópiu diplómy.

Uchádzači, ktorí majú ukončenú bakalársku
štúdiu na Pravoslávnej bohosloveckej
fakulte PU dostávajú externú kópiu diplómy.

Absolventi študijného programu
majú možnosť uplatnenia sa na trhu
práce ako sociálni pracovníci schopní
vykonávať činnosť v duchovno-
sociálnej oblasti vzťahujúcej sa na päť
kľúčových rezortov spadajúcich do
kompetencií MŠ SR, Ministerstva
práce, sociálnych vecí a rodiny SR,
Ministerstva vnútra SR, Ministerstva
spravodlivosti SR, Ministerstva zdra-
vovania a bez cirkvi, keďže absol-
venti charitatívnej a sociálnej služby
môžu pracovať v zariadeniach, ktoré
sú výlučne v správe príslušnej cirkvi.

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove
Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove
Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Tradícia krstenia ako náboženského symbolu nezačal s Isusom Christom. Krst ponorením do vody bol zaužívaný medzi ľuďmi Starého Zákona, ako aj medzi ľuďmi vyznávajúcimi pohanské náboženstvá. Vo všeobecnosti sa krst chápe ako nový začiatok, umieranie starého spôsobu života a opätovné narodenie sa do nového spôsobu života. Preto sa krst spája s pokáním, ktoré predstavuje morálnu premenu, premenu mysle, zmenu od niečoho, čo je staré a zlé, k niečomu novému a dobrému.

V Evanjeliu nachádzame Jána Krstiteľa, ktorý krstí ľudí na znak pokánia v príprave na Božie kráľovstvo, ktoré s ním prichádzalo spolu s Christom. Sám Christos bol pokrstený Jánom nie preto, že bol hriešny a potreboval sa kajať, ale preto, lebo tým, že dovolil, aby bol pokrstený, ukázal, že bol skutočne milovaný Syn Boží.

V Cirkvi naberá krst nový význam. Už nie je iba znakom morálnej premeny a duchovného prerodu, no stáva sa konkrétnou udalosťou smrti človeka a jeho znovuzrodenia v Christovi a s Christom. Pri kresťanskom krste je človek účastníkom Christovej Paschy. Je „narodený z vody a z Ducha“ do Božieho kráľovstva (Jn 3,5).

V Pravoslávnej cirkvi začína krst odmietnutím Satana a prijatím Christa. Pred začatím krstu človek (alebo krstní rodičia v jeho zastúpení) oficiálne vysloví Symbol viery. Keďže krstní rodičia za dieťa pri krste rozprávajú, sú jeho ručiteľia pri vstupe do Cirkvi, po vybratí z krstnej vody ho do Cirkvi „prijímajú“, starajú sa o duchovný rozvoj dieťaťa, musia byť aj oni sami členmi Pravoslávnej cirkvi.

Po vyznaní viery sa nad krstnou vodou čítajú modlitby a na znak dobroty Božieho stvorenia sa voda posväčuje. Modlitby sa čítajú aj nad krstným človekom, ktorý je potom pomazaný posväteným olejom, čo vyjadruje skutočnosť, že Božie stvorenie je sväté a dobré. Po slávnostnom speve Aleluja (Chváľte Boha) je krstenec trikrát ponorený do vody v mene Otca i Syna i Svätého Ducha.

Ponorením do vody krstený zomiera pre tento svet a následne sa rodí do večného života. Potom je odetý do „rúcha spasenia“, ktoré symbolizuje biely krstný odev, predstavujúci „novú ľudskosť“ samého Isusa, nového a nebeského Adama. Za spevu slov apoštola Pavla vedie procesia novokrstenca trikrát okolo krstiteľnice na znak jeho púte do Božieho kráľovstva a vstupu do večného

života: „Veď všetci, čo ste boli pokrstení v Christa, Christa ste si obliekli“ (Gal 3,27).

V stredoveku viedla táto procesia z kaplnky na krstiteľské obrady (baptistéria) do chrámu, kde novokrstenec prijal počas Božej liturgie svätú Eucharistiu. Krsty sa zvyčajne konali počas Paschy. Preto paschálne procesie okolo chrámov nie sú ničím iným ako spomienkou na to, že sme pokrstení a že sme opustili život tohto sveta, aby sme vstúpili do večného života vzkrieseného Christa v Božom kráľovstve. Tento nový život je nám daný v Cirkvi, zvlášť vo svätej liturgii.

Než procesia, čítanie Apoštola a Evanjelia vyúsťia do prijímania svätej Eucharistie, novokrstenec dostáva dar Svätého Ducha v tajine myropomazania.

Spracovala: **Radka Baková**

Zdroj: HOPKO, Thomas, Základy Pravoslávnej viery II., Bohoslužby, Prešov, 2012, s. 22 - 23.

Posledná rozlúčka s matuškou Nadeždou

Veľmi nečakane - a o to viac bolestivo - prijalo množstvo veriacich i mládežníkov koncom januára správu o usnutí matušky Nadeždy Gerkovej. Mnohých z nás to zarmútilo kvôli tomu, že poznajú j. Milana alebo ich syna Vladka. Mnohí ale poznali i ju samotnú, hoci sa prezentovala veľmi nenápadne a v tichosti. Stretávali sme ju často v seminárnom chráme, kde prichádzala na bohoslužby. Bola vždy milá, prívetivá a usmievavá. Pôsobila pokorne, krehko a krotko. A aj napriek tomu, ako na pohrebe povedal vладыka Rastislav, pomáhala niešť prinajmenšom polovicu kňazského kríža svojho manžela.

Nie je u nás veľa duchovných, ktorí sa aj so svojimi rodinami venujú nášmu Bratstvu pravoslávnej mládeže tak dlho a tak oddane, ako otec Gerka. Bratstvo si našlo dokonca miesto aj medzi tými, s ktorými sa lúčila zosnulá matuška v deň svojej poslednej rozlúčky. Tá sa konala 3. februára v Prešove. Zúčastnilo sa na nej veľké množstvo ľudí, čo svedčilo o tom, do koľkých životov zasiahla a zanechala stopu. Veľká sála domu smútku bola naplnená a spevy pohrebného obradu zneli z mnohých úst. Za Bratstvo sa zúčastnilo veľa mládežníkov, jeho prezidentka Jožka Polakovičová a duchovník BPM j. Ivo Petrovaj.

Aj prostredníctvom nášho časopisu Istina chceme ešte raz vyjadriť smútiacej rodine úprimnú sústrasť.

Nech Hospodin prijme do svojho náručia nesmrteľnú dušu matušky Nadeždy a nech nájde pokoj v Jeho nebeských príbytkoch, kde nie je bolesť, ani trápenie, ale život večný. Vičnaja jej pamjať!

Pripravila: **Zuzana Petrovajová**

Pravidlo pôstu je dané na každý deň v roku. Keď nie je označenie pôstu počas týždňov bez pôstu, môžu sa jesť všetky jedlá (mimo Syropustného týždňa, kedy je mäso zakázané každý deň). Keď je uvedený len pôstny deň, je to prísny pôst, bez jedenia mäsa, vajec, mliečnych produktov, rýb, vína a oleja. Keď je pod pôstnym dňom označené „víno a olej“, je to uvoľnenie pre sviatočný deň alebo bdenie, kedy je povolené jesť tieto jedlá. Keď sú označené „víno, ryba a olej“ všetky z týchto troch jedál sú povolené a môžu sa jesť.

Pravidlo pôstu, ktoré je závislé na cirkevnom kolobehu sviatkov a pôstov je obsiahnuté v cirkevnom Typikone, hlavne v 32. a 33. kapitole a opakuje sa to na príslušných miestach v teologických knihách, v Minei a Triode. Všeobecne, pôstne dni pre pravoslávnych kresťanov sú všetky stredu a piatky počas roka (mimo voľníc), počas štyroch kánonických pôstnych období Veľkého pôstu, Roždestvenského pôstu, Petro – Pavlovského pôstu, Uspenského pôstu a počas špeciálnych dní: Vozdviženie Kresta (14. september), Sťatie hlavy sv. Jána Krstiteľa (29. august), ktoré sú sviatočné dni a taktiež aj pôstne dni (víno a olej sú povolené).

Sú aj miestne variácie o povoleniach vína, oleja a niekedy rýb označené v súčasnom kalendári a nemôžu byť jednotne všade aplikované. Najmä, pri „oslavách“ svätých na cirkevných obciach alebo monastieroch, ryby sú obyčajne povolené, ak sa svätý uctieva spievanou doxológiou alebo polyjelejom, víno a olej sú povolené.

V Ruskej cirkvi, počas sviatočných dní viacerých preslávených ruských svätých, ako sv. Sergeja Radonežského, sv. Serafima Sarovského, počas sviatočných dní čudotvorných ikon Bohorodice, ako napríklad Kazanskej a Vladimírskkej ikony je, samozrejme, víno a olej povolený (okrem Veľkého pôstu), aj keď to nie je spomenuté v súčasnom kalendári, pretože Typikon to v miestnej praxi odpúšťa a poukazuje len na pôsty a povolenia, ktoré sú všeobecne aplikované. Význam Typikonu v povoleniach je jednoduchý: čím viac človek

pracuje na oslave svätého alebo sviatku, tým je väčšia útecha povolená v jedle. Pre toho, kto si zvykol na pravoslávne pôsty, povolenie oleja v jedle alebo smažených jedál s trochou vína, je vskutku útecha, rovnako ako zdroj fyzickej sily. Typikon uvádza dva varianty, postupy (pre niektoré pracovné dni Veľkého pôstu) súčasný kalendár úzko sleduje Typikon preferovaný v praxi. Zatiaľ čo väčšina pravoslávnych kresťanov si snáď uvedomuje hlavné pravidlo Veľkého a Uspenského pôstu (víno a olej sú povolené len v soboty a nedele, mimo pár sviatkov a bdení), mnohí pravdepodobne nie sú oboznámení s menej prísnyim Roždestvenským a Petro-Pavlovským pôstom. A preto budeme citovať toto pravidlo z 33. kapitoly Typikonu: „Je potrebné poznamenať, že počas pôstu svätých apoštolov a počas Roždestvenského pôstu v utorky a štvrtky nejeme ryby, ale len olej a víno. V pondelky, stredy a piatky nejeme ani olej, ani víno. Soboty a nedele jeme ryby. Ak sa prihodí na utorok alebo štvrtok svätý, ktorý má svoju doxológiu, môžeme jesť ryby, pondelok platí to isté, ale ak stredu alebo piatok, máme povolený len olej a víno. Ak to je svätý, na ktorého je bdenie v stredu alebo piatok, alebo svätý, ktorému je zasvätený chrám, povolený je olej, víno aj ryby. Ale od 20. decembra do 25. decembra, aj keď to bude sobota alebo nedeľa, nie sú povolené ryby. Tieto dva pôsty sú pre laikov rovnaké ako v mnohých monastieroch, keď pondelok počas roka je vedený ako pôstny deň, ktorý je zasvätený anjelom. Toto pravidlo pôstu nie je pre pravoslávnych veriacich určené ako „zvieracia kazajka“ no ani ako zdroj pokryteckej hrdosti pre niekoho, kto dodržiava pravidlá Cirkvi. Je to skôr pravidlo, štandard, ku ktorému sa má každý postaviť podľa vlastnej „praxe“ a voči ktorému sa musí stále usilovať, podľa síl a okolností. Ak pre chorobu alebo z iného dôvodu porušíme pôst, padnú na nás duševné výčitky, snažme sa postaviť k pôstu hlbšie a disciplinovane. Pôst je ten, ktorý duchovne prospieva tým, ktorí sa úprimne usilujú nasledovať ho a rozumieť mu.

Preložila a spracovala: **Nika**

HUMENNÉ – Na éterické víly sa zmenili dievčatá a na šarmantných spoločníkov chalani, prizvali aj svojich rodičov, blízkych a priateľov, aby spoločne v piatkový večer, 30. januára, oslávili tohtoročné fašiangy ako sa patrí, zábavou a dobrou náladou.

„Počas roka robíme množstvo aktivít v prevažnej miere pre deti a mládež. V lete sú to tábory, opekačky, besedy, športové dni. V zime je to napr. aj tento mládežnícky ples, ktorý ale nie je iba pre mladých. Aj dnes je tu asi stovka ľudí, všetkých vekových kategórií,“ vysvetľuje Michaela Sargentová, predsedníčka Bratstva pravoslávnej mládeže v Humennom.

Nadviazali na tradíciu

„My sme kedysi robievali ples pre pravoslávnych veriacich. Mali sme asi 3, ale bolo to pre mňa dosť náročné na organizáciu, predsa len, mám veľa iných povinností, tak sme s tým prestali,“ približuje mitr. prot. Mgr. Peter Humeník, dekan a správca Pravoslávnej cirkevnej obce v Humennom, a dodáva „Keď za mnou po niekoľkoročnej prestávke prišli naši mládežníci, že oni by sa do toho pustili, že zorganizujú ples pre všetkých, mladých i skôr narodených, len som sa potešil. Odo mňa chceli len trochu pomôcť, správne nasmerovať, podržať, keď sa vyskytol problém. Hneď som im na to kývol a dnes sa tu stretávame už po piatykrát. Som veľmi rád, že sa moja vnučka Miška tak zanietené angažuje v „bratstve“. Mám z nej veľkú radosť.“

Spoločenské tance i saxofón

Miška a jej kamarátky, ktoré večer pripravovali, nenechali nič na náhodu. Všetko klapalo ako hodinky, večer mal pravú plesovú atmosféru s nádychom grácie a noblesy. Po úvodných slovách dostal priestor otec duchovný Peter Humeník, ktorý sa prítomným prihovril a otvoril večer spoločnou modlitbou. Nasledovalo predtančenie v podaní Adely Šalatovej a Mareka Kliča z TS Grácia Michalovce. S partiou veselých teenageriek a bielou plachtou prišla do sály tá pravá dobrá nálada a úsmev, ktorý vychádzal od srdca. Baby predviedli krátku improvizáciu, v ktorej prejavili svoj herecký talent i zmysel pre humor. Nedalo sa inak, iba tleskať :-). Saxofonista Nikola Bankov tiež predviedol kus zo svojho umenia a potom sa už rozprúdila zábava, ktorá bola prerušená už len polnočnou bohatou tombolou s vyše 50-timi cenami.

Prišla aj prezidentka

Do Humenného prišla z Košíc aj prezidentka Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku Jozefína Polakovičová, ktorá pri úvodnom prípitku povedala : „Už dávno obdivujem prácu humenskej pravoslávnej mládeže i otca Petra Humeníka. Dnes mám príležitosť vyjadriť Vám môj obdiv a vďaku za to.“ Christos raždajetsja!

Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS a skupina Košice

Vás pozývajú na

**Oslavy svetového dňa
pravoslávnej mládeže
a 25. výročie Bratstva**

Program

17.4. 2015 (piatok)

17:00 večerňa
17:30 paschálne vajičko
18:00 veselica so živou hudbou

18.4. 2015 (sobota)

09:00 archirejská liturgia
11:00 agape a beseda na
aktuálne témy v cirkvi
a v spoločnosti

Kde

V Katedrálnom chráme
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
a sv. Jána Miloslivého v Košiciach
na Anítipaschu

Záujem o prenocovanie a počet účastníkov prosíme nahlásiť najneskôr do 14.4.2015 na tel. číslo 09/44 933 934 - vedúca skupiny Katka